

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. 2525. หน่วยที่ 15 ภาษาและภาษาย่อยในประเทศไทย.
เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7-15. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 477-479.
- กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. 2533. การศึกษาเปรียบเทียบวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นสุพรรณบุรีในคำเดี่ยวและถ้อยคำต่อเนื่อง. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. และคนอื่นๆ. 2534. ภาษาเมืองเพชร. เพชรบุรี: พัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม, 29-31. ฝ่ายวิจัย สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา คูวิฒนะศิริ. 2524. วรรณยุกต์ในภาษาญ้อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา พันธุ์คำ. 2523. ลักษณะเฉพาะทางด้านเสียงของภาษาลาวในอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกนีย์, เจอร์รี่ และธีระพันธ์ ล.ทองคำ. 2520. แผนที่ภาษาในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: โครงการวิจัยภาษาไทยและภาษาพื้นเมืองถิ่นต่างๆ สถาบันศูนย์วิจัยภาษาอังกฤษ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- จรรยา นวลจันทร์แสง. 2535. วรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นอำเภอเมืองนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตร ภูมิศักดิ์. 2540. ความเป็นมาของคำสยาม ไทย ลาว และขอม และลักษณะทางสังคมของชื่อชนชาติ ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม บริษัท เคล็ดไทย จำกัด (ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4).

ดารณี กฤษณะพันธุ์. 2538. แนวการศึกษาวรรณยุกต์จากคำพูดต่อเนื่อง: กรณีศึกษาภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตำราราชอาณาจักร, สมเด็จพระมหา. 2509. นิทานโบราณคดี. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาการ.

ถวิล ทองสว่างรัตน์. 2527. ประวัติผู้ไทยและชาวผู้ไทยเมืองเรณูนคร. พระนคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.

ธีระพันธ์ ล.ทองคำ. 2518. คำสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่น (แปลจาก "A Checklist for Determining Tones in Tai" by William J. Gedney). ยูฟ่าส่งศิริ. คำบรรยายในการสัมมนาอาจารย์วิชาภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 1-19.

ธีระพันธ์ ล.ทองคำ. 1996. การศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์มลาบรี (ผิวดองเหลือง) : อดีต-ปัจจุบัน (ค.ศ.1924-1995). ใน Proceedings of the 6th International Conference on Thai Studies Theme VI Chiang Mai 1296-1996 : 700th Anniversary. Thailand : Chiang Mai, 14-17 October 1996, pp.139-154.

ประเสริฐ ศรีวิเศษ. 2521. พจนานุกรมไทย (ส่วย)-ไทย-อังกฤษ. โครงการวิจัยภาษาไทยและภาษาพื้นเมืองถิ่นต่างๆ สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บัณฑิตย บัณฑิตกุล. 2536. วรรณยุกต์ในคำพยางค์เดียวและคำสองพยางค์ในภาษาไทยถิ่นกลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พจนี ศรีธรรษาภรณ์. 2526. การศึกษาเปรียบเทียบวรรณยุกต์ภาษาถิ่นผู้ไทยใน 3 จังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิไลลักษณ์ เดชะ. 2529. ศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาไทย 6 ภาษาที่พูดในอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. 2520. ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ธรรมศาสตร์.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. 2522. ลาวในเมืองไทย. วารสารเมืองโบราณ 6, 2 (ธันวาคม 2522-มกราคม 2523): 55-66.
- ศิลปากร, กรม. 2516. พงศาวดารหัวเมืองมณฑลอีสาน. ประชุมพงศาวดาร เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร: ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์.
- สุรจิตต์ จันทรสาขา. (มปป.). รวมเผ่าไทยมุกดาหาร. จังหวัดมุกดาหารในอดีต. องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร. 19-26.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์. 2534. ข้อสังเกตเกี่ยวกับปัญหาในการศึกษาและการเรียกชื่อกลุ่มชนชาติต่างๆในประเทศไทย. ภาษา-จารึก 3: 124-133.

ภาษาอังกฤษ

- Brown, J. Marvin. 1965. From Ancient Thai to Modern Dialects. Bangkok: Social Science Association Press.
- Brown, J. Marvin. 1975. The Great Tone Split : Did it work in two opposite ways?. In Harris, Jimmy G. and Chamberlain, James R. (eds.). Studies in Tai Linguistics in Honor of William J. Gedney. Bangkok: CIEL, pp. 33-48.

- Chamberlain, James R. 1975. A New Look at the History and Classification of the Tai Linguistics. In Harris, Jimmy G. and Chamberlain, James R. (eds.). Studies in Tai Linguistics in Honor of William J. Gedney. Bangkok: CIEL, pp. 49-66.
- Chamberlain, James R. 1984. The Tai Dialects of Khammouan Province : Their diversity and origins. ใน ศาสตร์แห่งภาษา. 4(กันยายน 2527). ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : 62-95.
- Chamberlain, James R. 1996. (unpublished). An Overview of Tai-Kadai Languages Spoken in Southern China. (This paper was prepared for Thai-Khadai Research Institute of Thammasat University for workshop held July 4, 1996).
- Diller, Anthony. 2538. Tai Languages: Varieties and Subgroup Terms. นักศึกษาวัดนธรรมแห่งชาติไทย. กระทรวงศึกษาธิการ: สำนักงานคณะกรรมการวัดนธรรมแห่งชาติ. 323-338.
- Gedney, W. J. 1972. A Checklist for Determining Tones in Tai Dialects. in M. Estellie Smith (ed.). Studies in Linguistics in Honor of George L. Trager. The Hague: Mouton, pp. 423-437.
- Khanittanan, Wilaiwan Wichienrot. 1973. The Influence of Siamese on Five Lao Dialects. Doctoral dissertation University of Michigan.
- Kullavanijaya, Pranee and L-Thongkum, Theraphan. 1998. Linguistic Criteria for Determining Tai Ethnic Groups: Case Studies on Central and Southwestern Tais. Paper presented at the International Conference on Tai Studies organized by the Institute of Language and Culture for Rural Development, Mahidol University, Bangkok, July 29-31, 1998.

- L-Thongkum, Theraphan. 1997. Implications of the proto voiced obstruents in the Thu language of Yunnan for a theory of tonal development and Tai language classification. In Edmondson, Jerold A. and Solnit, David B. (eds.). Comparative Kadai II: the Tai branch. Dallas: SIL and UTA Series of Linguistics No.124, pp.193-221.
- L-Thongkum, Theraphan. 1997. Tone Change and Language Contact : A Case Study of Mien-Yao and Thai. in Abramson, Arthur S. (ed.). Southeast Asian Linguistic Studies in Honour of Vichin Panupong. Bangkok: Chulalongkorn University Press, pp. 153-160.
- Li, Fang Kuei. 1960. A Tentative Classification of Tai Dialects. in Stanley Diamond (ed.), Culture in History: Essays in Honor of Paul Radin. New York: Columbia University Press, pp. 951-959.
- Li, Fang Kuei. 1977. A Handbook of Comparative Tai. Hawaii: University Press of Hawaii.
- Simmonds, E.H.S. 1965. Notes on Some Tai Dialects of Laos and Neighbouring Regions. in Lingua 14, Amsterdam: North-Holland Publishing Co., pp. 133-147.
- Strecker, David. 1979. A Preliminary Typology of Tone Shapes and Tonal Sound Changes in Tai : The Lan Na A-Tones. in L-Thongkum, Theraphan and et al.(eds.). Studies in Tai and Mon-Khmer Phonetics and Phonology in Honor of Henderson. Bangkok: Chulalongkorn University Press, pp. 171-240.
- Tingsabadh, Kalaya, M.R. 1980. A Phonological Study of the Thai Language of Suphanburi Province. Doctoral dissertation. University of London.

ภาคผนวก ก

ผลการวิจัยเรื่อง “การแปรของวรรณยุกต์ภาษาลาวพื้นเมือง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม” จากการศึกษารายวิชา 2209657 วิทยาภาษาถิ่น

จากการศึกษารายวิชา 2209657 วิทยาภาษาถิ่น (Dialectology) ผู้วิจัยได้ทำ
การวิจัยเกี่ยวกับการแปรของวรรณยุกต์ในภาษาลาวที่พูดใน 12 ตำบลของอำเภอธาตุ
พนม จังหวัดนครพนม โดยเก็บข้อมูลวรรณยุกต์ของผู้บอกภาษาทั้ง 12 ตำบล ตำบลละ
1 คน ผู้บอกภาษาทุกคนพูดภาษาลาวเป็นภาษาแม่และตั้งรกรากอยู่ในหมู่บ้านที่ไม่มี
ภาษาชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ปะปน

ในงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยศึกษาวรรณยุกต์จากคำเดี่ยวจำนวน 80 คำ เลือกจาก
รายการคำสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นของวิลเลียม เจ กีดนีย์
(William J. Gedney, 1972) โดยตัดคำบางคำที่พบว่าไม่มีใช้ในภาษาลาวถิ่นธาตุพนม
แล้วเพิ่มคำที่มีใช้ในภาษาตามความเหมาะสม ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีการฟัง
แล้วหาระบบวรรณยุกต์ด้วยการนับจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์และศึกษาลักษณะการ
แยกเสียงรวมเสียงของวรรณยุกต์ (tone split and tone coalescences) ที่ปรากฏในคำ
พยางค์เป็นและคำพยางค์ตายสระเสียงยาวก่อน แล้วจึงพิจารณาหน่วยเสียงวรรณยุกต์ใน
คำพยางค์ตายสระเสียงสั้น หลังจากนั้นจึงเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยกล่องวรรณยุกต์
(tone box) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นได้
เป็นอย่างดี (ดู กัลยา ดิงศกัทธิ์, ม.ร.ว. “หน่วยที่ 15 ภาษาและภาษาย่อยในประเทศไทย”
เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7-15 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมกิติราช, 2525: 477-479) ดังนั้นการแสดงผลการวิเคราะห์
ด้วยกล่องวรรณยุกต์ในงานวิจัยดังกล่าวนี้จึงทำให้ระบบวรรณยุกต์อันประกอบด้วย
จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์และลักษณะการแยกเสียงรวมเสียงของวรรณยุกต์ในภาษา
ลาวถิ่นอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมอย่างชัดเจน

จากการวิเคราะห์ด้วยการฟังตามวิธีการดังกล่าวข้างต้น สามารถแบ่งภาษาลาวใน
อำเภอธาตุพนมจังหวัดนครพนมออกเป็น 2 อิน้อยที่มีระบบวรรณยุกต์ต่างกัน ดังนี้

1) ภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือของอำเภอได้แก่ ตำบลแสนพัน ตำบลกุดฉิม
ตำบลดอนนางหงส์ ตำบลโพนแพง และตำบลนาถ่อน มีระบบวรรณยุกต์ที่ประกอบด้วย
หน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมด 7 หน่วยเสียง ได้แก่

- หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 (ว.1) กลางค่อนข้างต่ำ-ขึ้น [25/24]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 (ว.2) กลางค่อนข้างสูง-ตก [42] หรือ สูง-ตก [52]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 (ว.3) กลาง-ขึ้น-ตก [342]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 (ว.4) กลาง-ตก [32/31]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 (ว.5) กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตก [453] หรือ กลาง-ขึ้น-ตก [342]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 (ว.6) กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น [45] หรือ กลาง-ขึ้น [34]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 7 (ว.7) กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ [22]
 และมีลักษณะการแยกเสียงรวมเสียงของวรรณยุกต์ดังแสดงในกล่องวรรณยุกต์ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ระบบวรรณยุกต์ของภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือของอำเภอธาตุพนม

A	B	C	DL	DS
ว.1	ว.3	ว.4		ว.6
ว.2		ว.5		ว.7

2) ภาษาลาวที่พูดทางตอนใต้ของอำเภอ ได้แก่ ตำบลธาตุ ตำบลธาตุพนม ตำบลฝั่งแดง ตำบลน้ำก่ำ ตำบลลุ่มหม้า ตำบลนาหนาด และตำบลพระกลองทุ่ง มีระบบวรรณยุกต์ที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมด 8 หน่วยเสียง ได้แก่

- หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 (ว.1) กลางค่อนข้างต่ำ-ขึ้น [25]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 (ว.2) กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ [22]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 (ว.3) กลางค่อนข้างสูง-ตก [42]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 (ว.4) กลางค่อนข้างสูง-ระดับ [44]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 (ว.5) กลางค่อนข้างต่ำ-ตก มีเสียงกักที่เส้นเสียง [217]

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 (ว.6) กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตก [452]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 7 (ว.7) กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น [45]
 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 8 (ว.8) กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ [22]
 และมีลักษณะการแยกเสียงรวมเสียงของวรรณยุกต์ดังแสดงในกล่องวรรณยุกต์ใน
 ภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ระบบวรรณยุกต์ของภาษาลาวที่พูดทางตอนใต้ของอำเภอธาตุพนม

A	B	C	DL	DS
ว.1			ว.5	
ว.2	ว.4			ว.7
ว.3		ว.8		ว.8

จากภาพที่ 1 และ 2 ข้างต้น จะเห็นว่าภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือและภาษาลาวที่พูดทางตอนใต้อำเภอธาตุพนม มีระบบวรรณยุกต์ที่แตกต่างกัน นั่นคือ ภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือมีระบบวรรณยุกต์แบบ 7 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ส่วนภาษาลาวที่พูดทางตอนใต้เป็นแบบ 8 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะการแยกเสียงรวมเสียงของวรรณยุกต์ในภาษาลาวทั้ง 2 ดินช้อยมีทั้งลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกันโดยแยกกล่าวได้ดังนี้

ลักษณะที่เหมือนกันได้แก่ การแยกเสียงรวมเสียงของวรรณยุกต์ในแนวตั้งคือ แถว B, C, DL และ DS มีลักษณะที่เหมือนกันคือแบบ B 1234, C 1-234, DL 123-4 และ DS 123-4 ตามลำดับ ส่วนลักษณะการแยกเสียงรวมเสียงของวรรณยุกต์ในแนวนอนที่ภาษาลาวทั้งสองดินช้อยมีเหมือนกันคือการรวมเสียงของวรรณยุกต์ระหว่าง C และ DL แบบ $C1 = DL123$ และ $C234 = DL4$ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่พบในภาษาไทยถิ่นอีสานหรือภาษาลาวทั่วไป

ลักษณะที่ทำให้ภาษาลาวทั้งสองดินช้อยในอำเภอธาตุพนมแตกต่างกัน คือ การแยกเสียงรวมเสียงของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แถว A ซึ่งในภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือเป็นแบบ A 123-4 และในภาษาลาวที่พูดทางตอนใต้เป็นแบบ A 1-23-4

นอกจากลักษณะการรวมตัวแตกต่างของวรรณยุกต์ที่แตกต่างกันดังกล่าวแล้ว ยังพบว่า ภาษาลาวทั้งสองถิ่นย่อยมีสีลักษณะของวรรณยุกต์บางหน่วยเสียงที่แตกต่างกันได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์แถว B ในภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือเป็นแบบกลาง-ขึ้น-ตก [342] แต่ในภาษาลาวที่พูดทางตอนใต้เป็นแบบกลางค่อนข้างสูง-ระดับ [44] เป็นต้น

ในงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับผลการวิจัยไว้ว่า วรรณยุกต์ในภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือของอำเภอธาตุพนมมีความแตกต่างจากวรรณยุกต์ที่พูดทางตอนใต้อย่างเห็นได้ชัด และผู้วิจัยรู้สึกว่ภาษาลาวที่พูดทางตอนใต้มีลักษณะทางภาษาเหมือนภาษาลาวทั่วไปที่ผู้วิจัยคุ้นเคย แต่ภาษาลาวที่พูดทางตอนเหนือกลับคล้ายคลึงกับภาษาญ้อหรือภาษาผู้ไทซึ่งเป็นภาษาของชนกลุ่มน้อยที่พูดปะปนกันอยู่บริเวณตอนเหนือของอำเภอธาตุพนมดังกล่าว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างรายการคำสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์ของวิลเลียม เจ เก็ดนีย์
(ดัดแปลงจาก Gedney (1972) แปลโดย ชีระพันธ์ (2518))

วรรณยุกต์ของภาษาไทยดั้งเดิม

	A	B	C	D-ยาว	D-สั้น
เสียงโฆษะ-เสียงตแทรก *s hm ph ๗๗	ซู ซา หั่ว	ไซ ผ่า เข้า	ข้าว เสื่อ ฆ่า	ขาด เหงือก ทาบ	หมัด สูง ผัก
เสียงอโฆษะ-ลิตล-กัก *p t k ๗๗	ปี ตา กิน	ป่า ไก่ แก	ป่า ข้าวกล้า ดัม	ปอด ปีก ตอก	กบ ตับ เจ็บ
ช่องเสนเสียง *ʔ ʔb ๗๗	บิน แดง ดาว	บ้า บ่าว ดำ	บ้า หมู่บ้าน อ้าปาก	แดด อาบ ดอก	เปิด ดิบ อก
เสียงโฆษะ *b m l z ๗๗	มือ ควาย นา	พี่ พ่อ ไร่	น้ำ น้อง ไม้	มีด ลูก เลือด	นก มัด ลัก

พยางค์เป็น

พยางค์ตาย

ภาคผนวก ค

รายการคำเทียบเสียงคล้าย (analogous set) จำนวน 150 คำ

ชุดที่ 1

1. คา	11. ขา	21. ป่า	31. ค้า	41. ป่า	51. ขา	61. ค้า	71. ค้า	81. ป่า
2. คา	12. ขา	22. ป่า	32. ขา	42. ขา	52. ค้า	62. ขา	72. ป่า	82. ป่า
3. ป่า	13. ค้า	23. ค้า	33. ค้า	43. ป่า	53. ค้า	63. ขา	73. ขา	83. ค้า
4. ขา	14. ป่า	24. ขา	34. ขา	44. ขา	54. ป่า	64. ค้า	74. ค้า	84. ค้า
5. คา	15. ป่า	25. ป่า	35. ป่า	45. ป่า	55. ค้า	65. ค้า	75. ค้า	85. ขา
6. ป่า	16. ค้า	26. ขา	36. ป่า	46. ขา	56. ค้า	66. ขา	76. ค้า	86. ขา
7. ขา	17. ค้า	27. ขา	37. ค้า	47. ป่า	57. ขา	67. ขา	77. ขา	87. ป่า
8. ขา	18. ป่า	28. ค้า	38. ขา	48. ป่า	58. ป่า	68. ป่า	78. ป่า	88. ขา
9. ป่า	19. ค้า	29. ป่า	39. ค้า	49. ขา	59. ป่า	69. ขา	79. ขา	89. ป่า
10. ขา	20. ค้า	30. ขา	40. ค้า	50. ค้า	60. ป่า	70. ป่า	80. ป่า	90. ค้า

ชุดที่ 2

1. ปาด	11. คัด	21. คัด	31. คัด	41. ปาด	51. ชัด
2. ชัด	12. ชัด	22. ปาด	32. คาด	42. คัด	52. บัด
3. คัด	13. ขาด	23. บัด	33. บัด	43. ปาด	53. คัด
4. บัด	14. ปาด	24. ชัด	34. ชัด	44. คัด	54. คาด
5. คาด	15. ชัด	25. คัด	35. ปาด	45. คาด	55. บัด
6. ขาด	16. คาด	26. คาด	36. ขาด	46. ขาด	56. ปาด
7. คาด	17. คัด	27. ชัด	37. ชัด	47. บัด	57. ขาด
8. ปาด	18. บัด	28. ปาด	38. ขาด	48. ชัด	58. คาด
9. ขาด	19. คาด	29. ขาด	39. คาด	49. ขาด	59. คัด
10. บัด	20. ขาด	30. บัด	40. บัด	50. ปาด	60. ชัด

ภาคผนวก ง

วิธีการวิเคราะห์วรรณยุกต์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์คลื่นเสียง Dos CECIL

โปรแกรม CECIL หรือ Computerized Extraction of Intonation in Languages เป็นโปรแกรมที่ผู้วิจัยใช้ในงานวิจัยนี้ และได้เลือกใช้โปรแกรม CECIL ที่ใช้งานในเครื่อง Dos เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่มีอยู่ในเครื่องที่ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ให้ใช้ในหน่วยปฏิบัติการทางภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ค่าความถี่มูลฐานของคำด้วยโปรแกรม Dos CECIL มีวิธีการโดยสรุปดังนี้

1. เปิดเครื่อง แล้วพิมพ์ cd CECIL กด enter
2. เลือก CECIL แล้วกด enter
3. เลือก Display เพื่อเลือกรูปแบบของหน้าจอ มีขั้นตอนคือ
 - 3.1 เลือก New Screen เพื่อกำหนดจำนวนกรอบของหน้าจอ
 - 3.2 เลือก 2 frames เนื่องจากในงานวิจัยนี้ต้องการให้หน้าจอแสดงเพียงคลื่นเสียง และเส้นกราฟแสดงค่าความถี่มูลฐานของคำเท่านั้น
6. กด Alt D เพื่อตั้งค่าความถี่มูลฐานของผู้บอกภาษา มีขั้นตอนดังนี้
 - 6.1 เลือก Frequency graph derivation
 - 6.2 กด enter จะปรากฏค่า Min..... และค่า Max..... แล้วจึงกำหนดค่าความถี่มูลฐานของผู้บอกภาษาคนนั้น ๆ ว่ามีค่าความถี่มูลฐานอยู่ระหว่างกี่เฮิร์ตซ (Hertz) เช่น
ในงานวิจัยนี้ผู้บอกภาษาทุกคนเป็นผู้หญิง ค่าความถี่มูลฐานจะอยู่ระหว่าง 200-350 Hz. แต่ถ้าเป็นผู้ชายค่าความถี่มูลฐานจะอยู่ระหว่าง 80-250 Hz.
 - 6.3 กด Esc เพื่อออกจากการตั้งค่าความถี่มูลฐาน
7. เลือก Adjust input gain เพื่อปรับเสียงของคำที่จะเปิดเข้าไปในเครื่อง และการปรับเสียงให้เข้าไปในเครื่องต้องไม่ให้เสียงดังเกินไปหรือค่อยเกินไป เมื่อปรับเสียงเรียบร้อยแล้ว กด Esc เพื่อออกจากคำสั่งปรับเสียง
8. เลือก Record Utterance หรือกด Alt S แล้วกด Speech เพื่อบันทึกเสียง

หลังจากนั้นจึงเปิดเครื่องบันทึกเสียง ข้างล่างจอคอมพิวเตอร์จะปรากฏข้อความ Recording.....(Press a key when done) ซึ่งหมายถึง เมื่อบันทึกคำที่ต้องการแล้วก็กดอักษรตัวใดก็ได้บนแป้นพิมพ์

หน้าจอจะปรากฏคลื่นเสียงและกราฟเส้นแสดงค่าความถี่มูลฐานของคำที่บันทึกเสียงเข้าไป แต่เนื่องจากค่าความถี่มูลฐานที่ได้มีค่าระยะเวลา (มีหน่วยเป็นมิลลิวินาที (millisecond)) ไม่เท่ากัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เส้นกราฟที่ได้เป็นเส้นกราฟที่หยาบ ซึ่งในความเป็นจริงเสียงของมนุษย์มีความสูงต่ำในรายละเอียดมากกว่านั้น ในงานวิจัยนี้จึงมีวิธีการปรับค่าระยะเวลาของคำให้เท่ากันหรือที่เรียกว่าวิธีการ normalization (ดูรายละเอียดใน Tingsabadh, 1980) โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยวัดค่าความถี่มูลฐานทุกช่วง 10% ตั้งแต่ 0% จนถึง 100% รวมทั้งหมด 11 จุด แล้วบันทึกค่าที่วัดได้ลงในตารางที่จัดทำขึ้นสำหรับงานวิจัยนี้ ดังตัวอย่างในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ตัวอย่างตารางบันทึกค่าความถี่มูลฐาน

ชื่อผู้บอกภาษา													ค่าความถี่มูลฐาน Hz	
คำ	คา ระยะ เวลา (ms)	0%	10%	20%	30%	40%	50%	60%	70%	80%	90%	100%	หน่วย			
1. กา																
2. คา																
3. ป่า																
4. ชา																
5. คา																
7. ป่า																
8. ชา																
.....																

หลังจากที่บันทึกข้อมูลค่าความถี่มูลฐานของทุกคำลงในตารางข้างต้นแล้ว จึงนำไปประมวลผลให้เป็นกราฟเส้นด้วยโปรแกรม Microsoft Excel Version 5 มีวิธีการโดยสรุปดังนี้

1. กรอกข้อมูลที่บันทึกไว้ในตารางที่กล่าวมาแล้วลงในตารางของโปรแกรม Excel รูปแบบของตารางใน Excel จะมีส่วนประกอบเหมือนกับตารางที่สร้างขึ้นตามตัวอย่างในภาพที่ 3 แต่ไม่ต้องบรรจุค่าระยะเวลาลงไป ตารางหนึ่งๆจะมีข้อมูลของค่าระยะเวลาของค่า 150 ค่าของผู้บอกภาษาคนเดียวกัน โดยในการกรอกข้อมูลลงในตารางใน Excel จะกรอกข้อมูลค่าระยะเวลาของค่าเดียวกันไว้ด้วยกัน นั่นคือ ผู้บอกภาษาออกเสียงค่าๆละ 5 ครั้ง ก็จะนำมาจัดเรียงใหม่ให้ค่าเดียวกันอยู่ในลำดับต่อกันเพื่อความสะดวกในการนำไปประมวลผลให้เป็นกราฟเส้นต่อไปในโปรแกรม Excel ดังตัวอย่างในภาพที่ 4

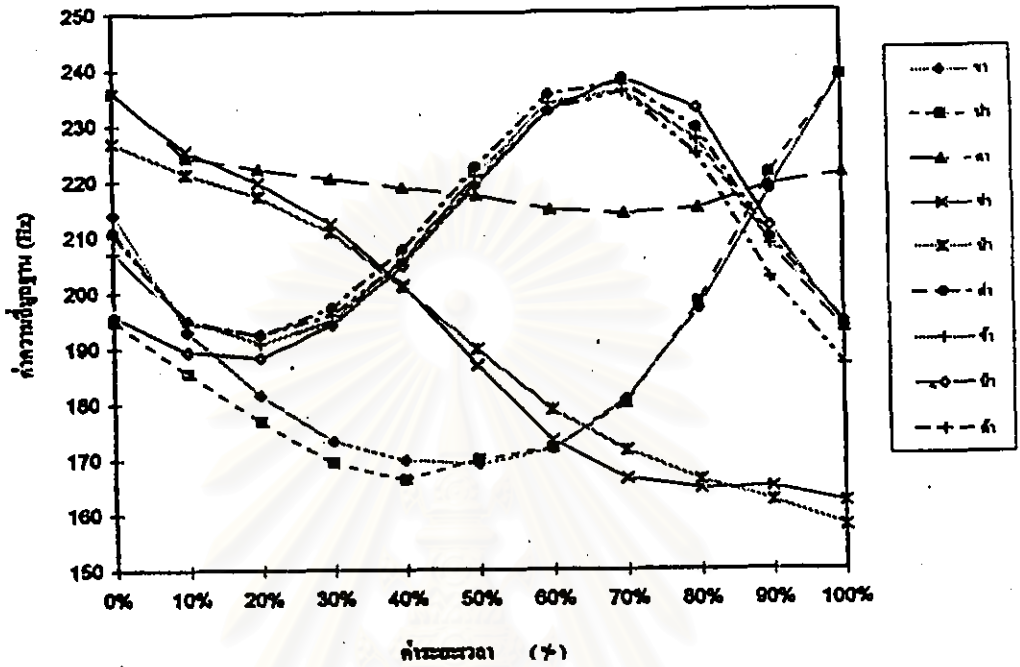
ภาพที่ 4 ตัวอย่างการบันทึกข้อมูลคำว่า “ค่า” ที่ออกเสียงค่าละ 10 ครั้งลงในตาราง Excel

ชื่อผู้บอกภาษา นงลมเห็น มัตย์คม ค่าความถี่มูลฐาน 150-250 Hz												
ค่า	0%	10%	20%	30%	40%	50%	60%	70%	80%	90%	100%	หมายเหตุ
1. ค่า	203.4	178	171.9	171.4	174.4	179.5	185.3	189.5	181.8	183.9	154	
14. ค่า	224.5	181.1	175.9	178.1	183.3	191.4	196.9	198	191.4	172.5	151.5	
26. ค่า	193.8	174	168.4	168.4	174	183.1	190.9	191.7	185.3	170.7	151.1	
31. ค่า	199.9	175.7	170.8	167.7	170.3	175.3	182.7	187.2	182.4	170.1	152.7	
44. ค่า	178	177.1	177.9	180	184.8	195.3	201.7	200.8	193.1	172.7	151.5	

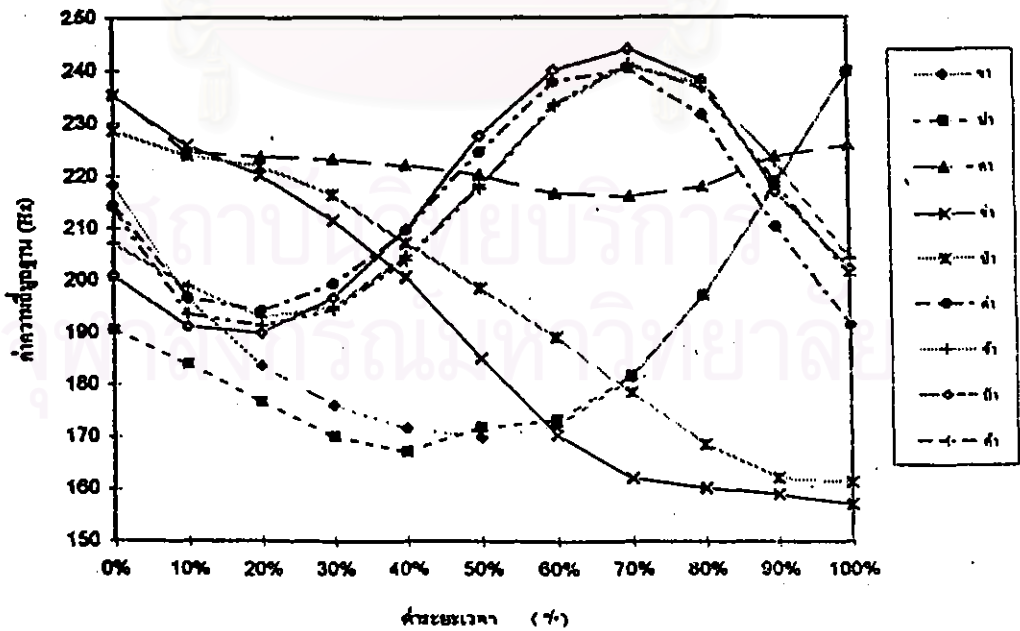
2. เมื่อบันทึกข้อมูลลงใน Excel จนครบ 150 ค่า ของผู้บอกภาษาแต่ละคนแล้ว จึงทำการสร้างกราฟเส้นแสดงค่าความถี่มูลฐานเฉลี่ย เนื่องจากในงานวิจัยนี้ผู้บอกภาษาออกเสียงค่าๆ 10 ครั้ง จึงต้องหาค่าความถี่มูลฐานเฉลี่ยของค่าจากการออกเสียงค่าๆละ 10 ครั้งดังกล่าว

แต่จากการทดลองระหว่างการวิจัยพบว่า การหาค่าความถี่มูลฐานเฉลี่ยจากการออกเสียงค่าละ 10 ครั้งและค่าละ 5 ครั้ง ผลการวิเคราะห์ไม่แตกต่างกันมากดังตัวอย่างในภาพที่ 5-10

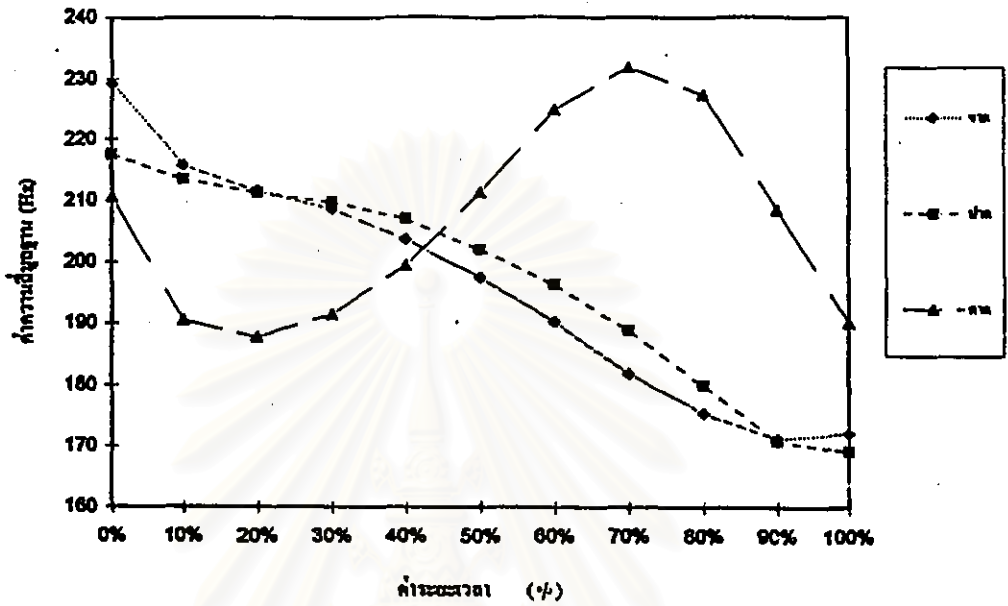
ภาพที่ 5 เส้นกราฟแสดงหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของคำเป็นของคน "ลาว"
เฉลี่ยจากการออกเสียงคำละ 10 ครั้ง

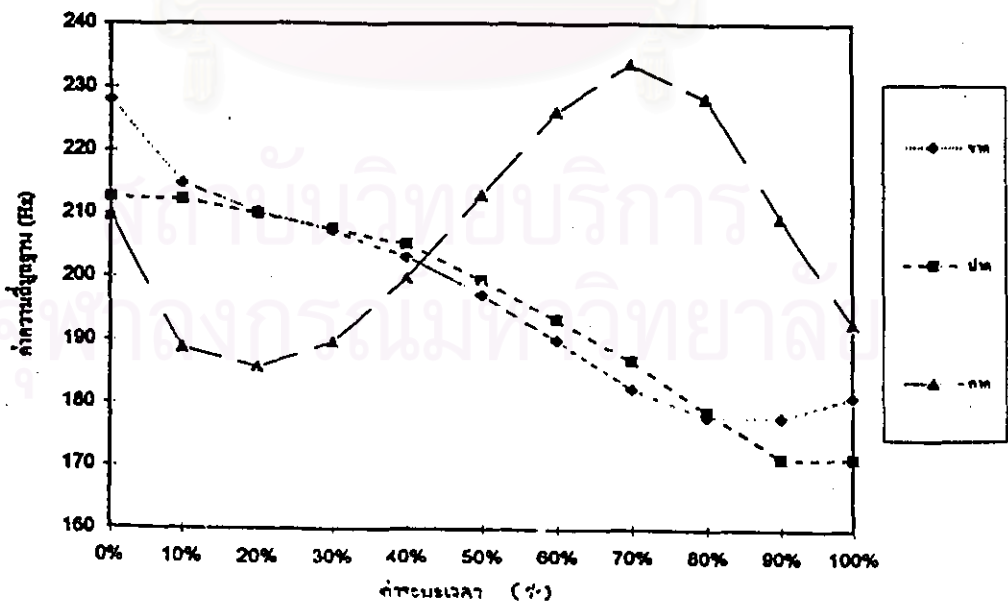
ภาพที่ 6 เส้นกราฟแสดงหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของคำเป็นของคน "ลาว"
เฉลี่ยจากการออกเสียงคำละ 5 ครั้ง

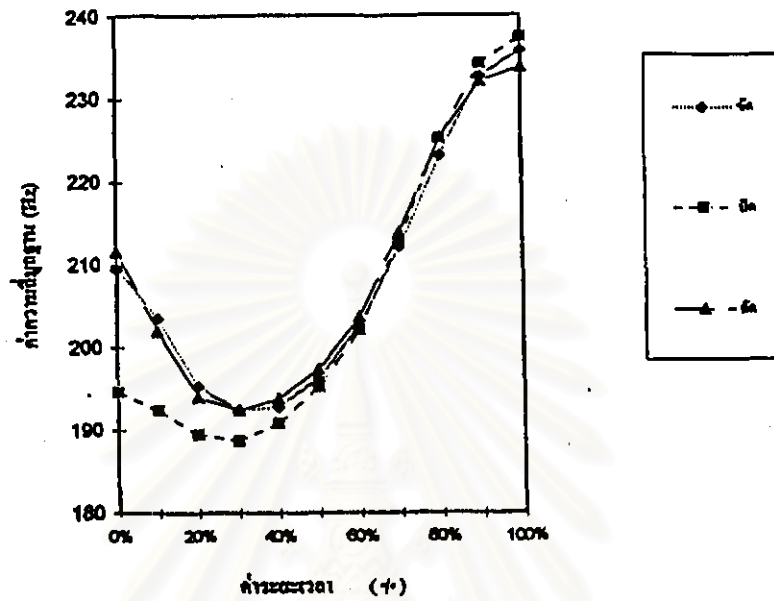
ภาพที่ 7 เส้นกราฟแสดงหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของคำตายสระเสียงยาวของ
คน "ลาว" เฉลี่ยจากการออกเสียงคำละ 10 ครั้ง

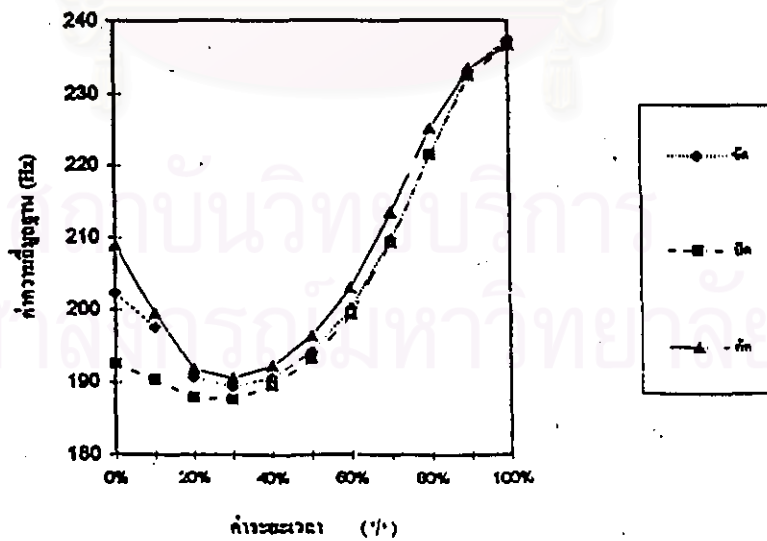
ภาพที่ 8 เส้นกราฟแสดงหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของคำตายสระเสียงยาวของ
คน "ลาว" เฉลี่ยจากการออกเสียงคำละ 5 ครั้ง

ภาพที่ 9 เส้นกราฟแสดงหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของคำตายสระเสียงสั้นของคน "ลาว" เจลี่ยจากการออกเสียงคำละ 10 ครั้ง

ภาพที่ 10 เส้นกราฟแสดงหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของคำตายสระเสียงสั้นของคน "ลาว" เจลี่ยจากการออกเสียงคำละ 5 ครั้ง

ดังนั้นในการประมวลผลให้เป็นกราฟเส้นแสดงค่าความถี่ฐานเฉลี่ยในงานวิจัยนี้ จึงเฉลี่ยจากการออกเสียงคำๆละ 5 ครั้ง และวิธีการหาค่าความถี่ฐานเฉลี่ยจากการออกเสียงคำละ 5 ครั้งมีวิธีการคือ

- 2.1 แรเงาข้อมูลค่าระยะเวลาของคำที่ออกเสียง 5 ครั้ง เช่น แรเงาค่าข้อมูลของคำว่า “คำ” ที่ออกเสียง 5 ครั้งในภาพที่ 4 ข้างต้น
- 2.2 เลือกคำสั่ง Insert function
- 2.3 เลือกคำว่า average แล้ว กด next
- 2.4 ลาก cursor คลุมค่าที่จะหาค่าเฉลี่ยที่ออกเสียง 5 ครั้ง
- 2.5 กด finish

ผลที่ได้คือค่าความถี่ฐานเฉลี่ยของคำ

3. เมื่อได้ผลในขั้นตอนที่ 2 แล้ว จึงนำไปแปลงให้เป็นกราฟเส้นโดยมีวิธีการคือ

- 3.1 แรเงาค่าที่ข้อมูลค่าความถี่ฐานเฉลี่ยที่ได้จากขั้นตอนที่ 2
- 3.2 เลือก Chart Insert
- 3.3 กำหนดที่ที่จะจัดวางกราฟ แล้วกด next
- 3.4 เลือกรูปแบบของกราฟ เช่น ในงานวิจัยนี้เลือกรูปแบบกราฟเส้น ก็จะมีภาพตัวอย่างกราฟเส้นปรากฏในจอ กด next
- 3.5 ตั้งค่าแกน X และแกน Y ให้เหมาะสมตามค่าความถี่ฐานของคำนั้นๆ

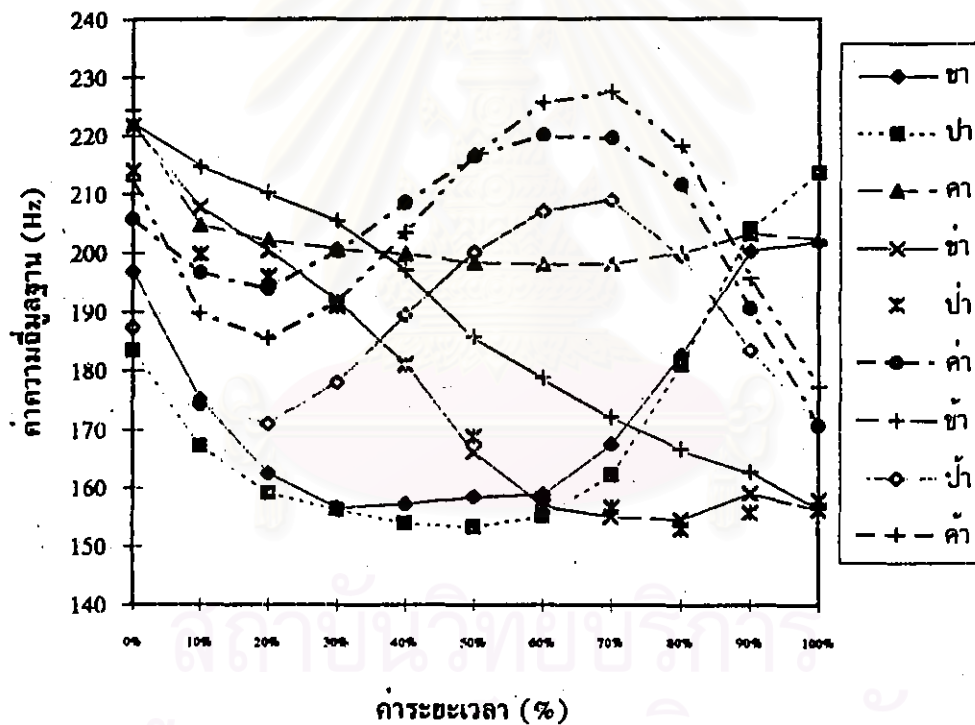
ผลที่ได้คือกราฟเส้นแสดงค่าความถี่ฐานเฉลี่ยของคำดังตัวอย่างในภาพที่ 5-10 ข้างต้น หลังจากนั้นจึงนำไปแปลงให้เป็นกราฟเส้นที่มีค่าพิสัยระดับเสียง 5 ระดับ ดังกล่าวไว้แล้วในบทที่ 3

ภาคผนวก จ

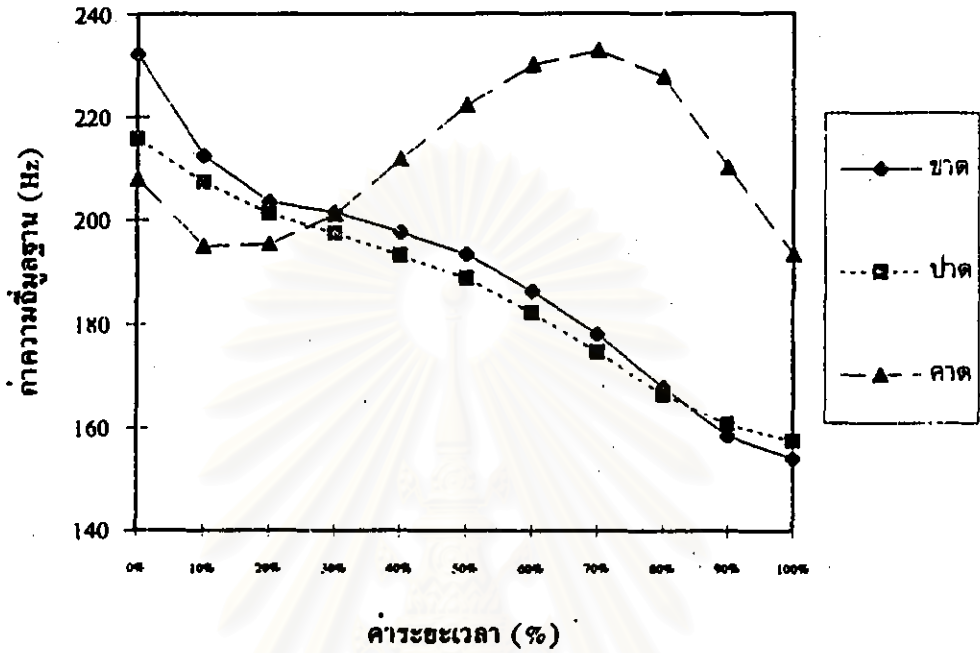
ตัวอย่างกราฟเส้นแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ของผู้บอกภาษา
ที่เป็นคน "ลาว" คน "ญ้อ" และคน "ผู้ไท"

1. ตัวอย่างกราฟเส้นแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ของคน "ลาว"
(ผู้บอกภาษา : นางสาวอด จุลนันท์ บ้านตาลกุด ตำบลโพนแพง)

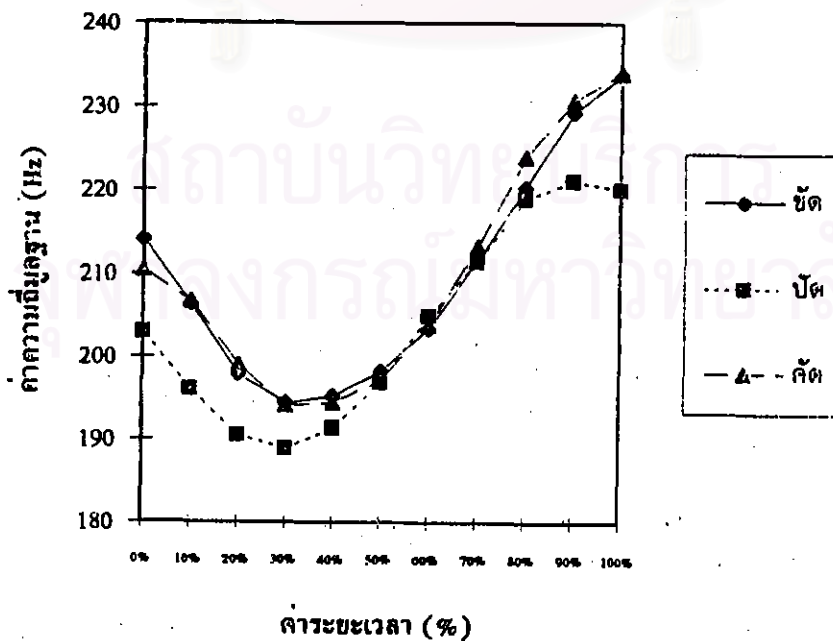
ภาพที่ 11 กราฟเส้นแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น

ภาพที่ 12 กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว

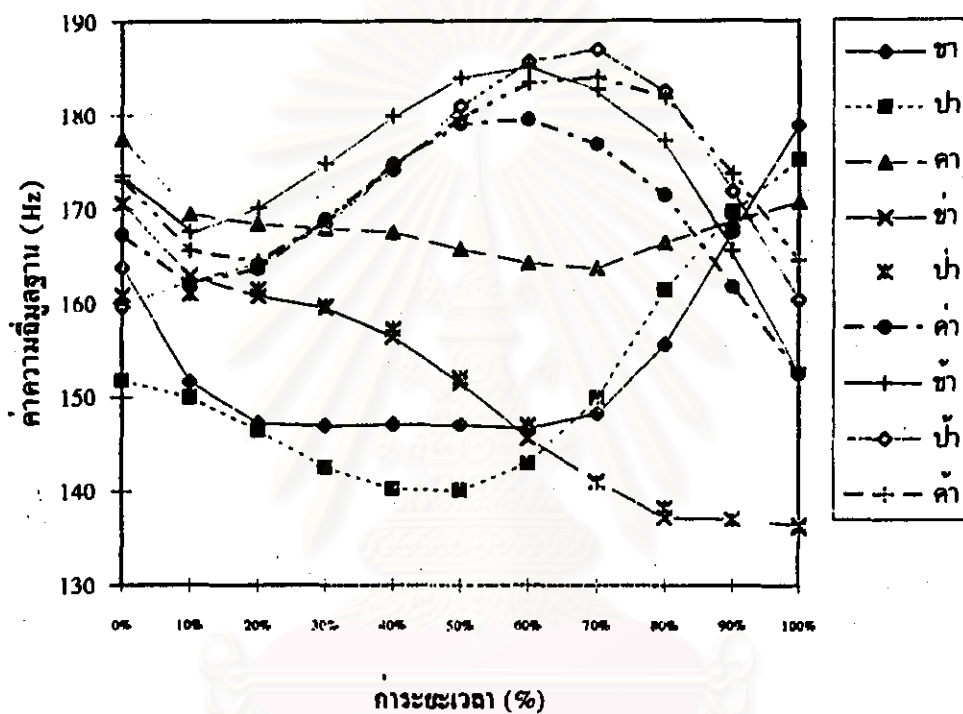

ภาพที่ 13 กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น

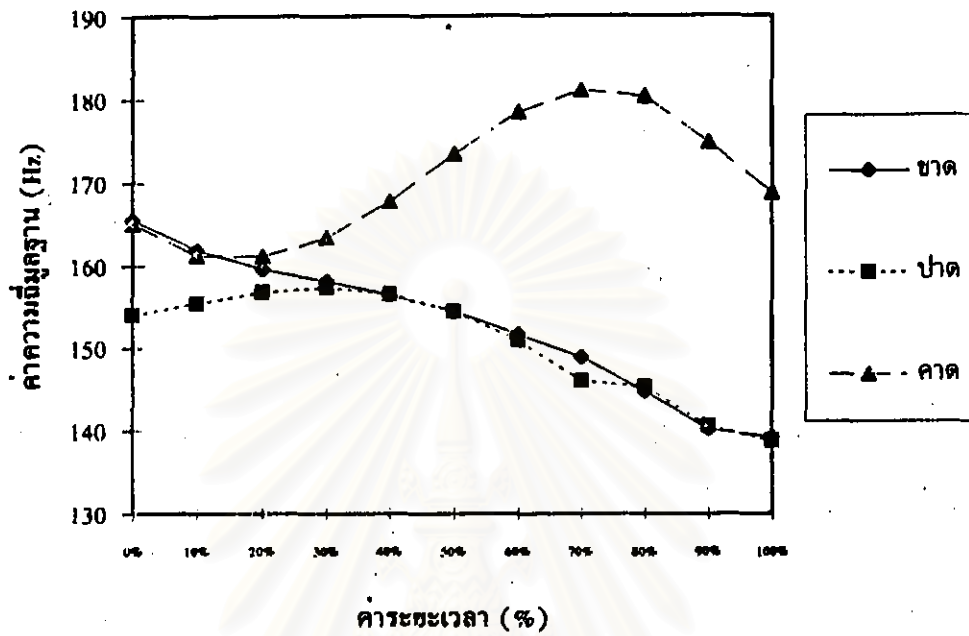
2. ตัวอย่างกราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์ของคน "ญ้อ"
(ผู้บอกภาษา : นางคำดี พลเชียงขวาง บ้านกุดฉิม ตำบลกุดฉิม)

ภาพที่ 14 กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น

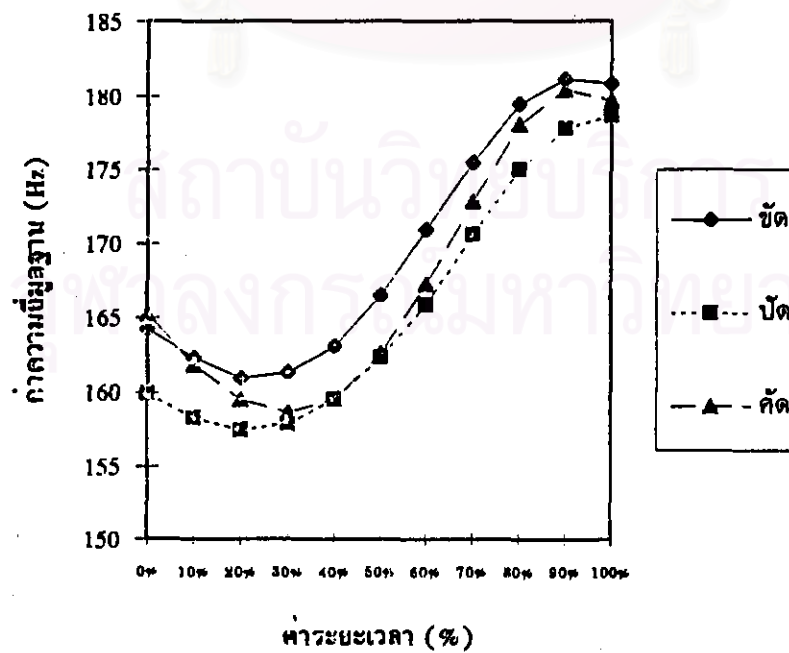

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 15 กราฟเส้นแสดงสัณฐานของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว

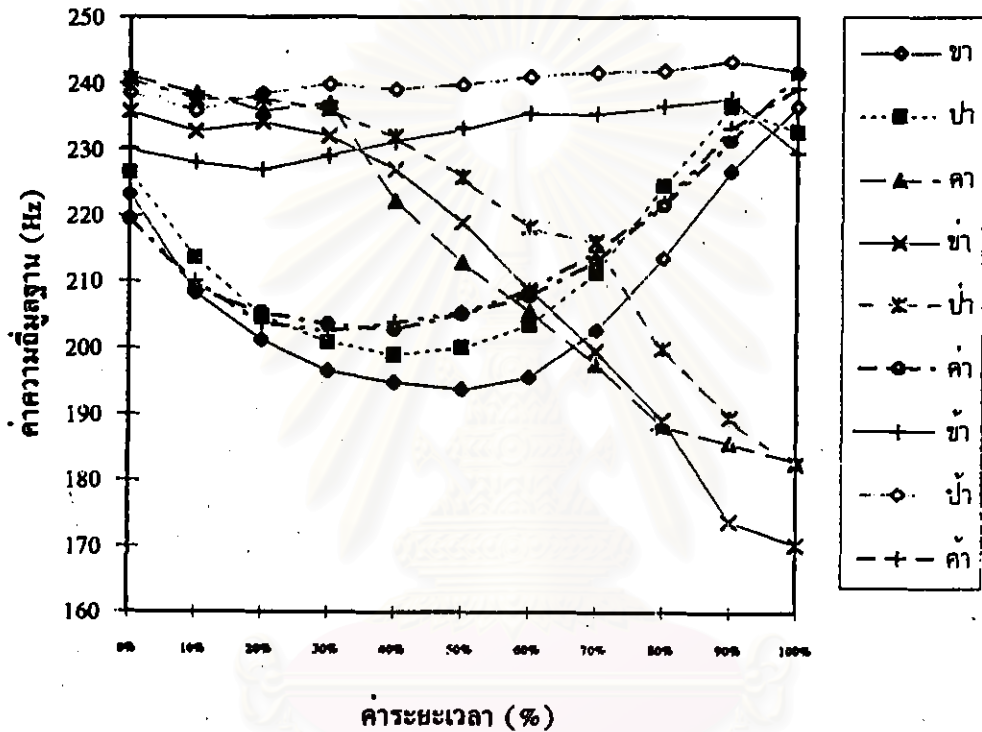

ภาพที่ 16 กราฟเส้นแสดงสัณฐานของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น

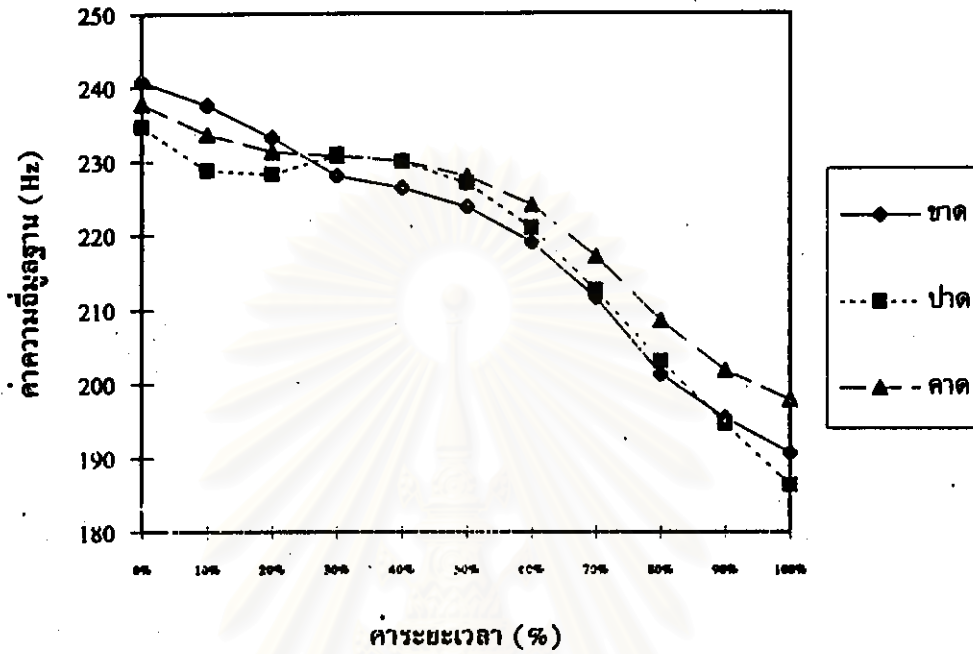
3: ตัวอย่างกราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์ของคน "ผู้ไท"
(ผู้บอกภาษา : นางสงวน อินาตา บ้านโพนแพง ตำบลโพนแพง)

ภาพที่ 17 กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น

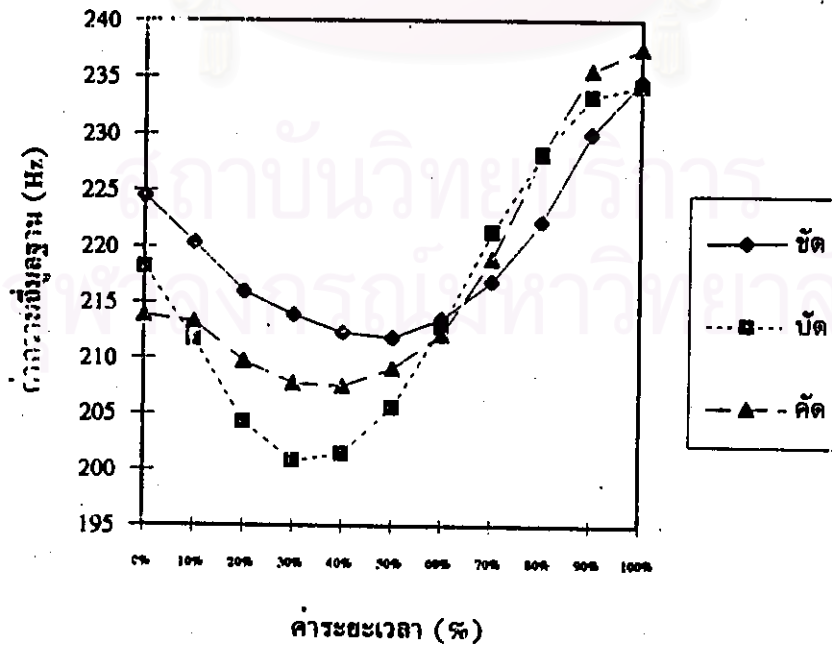

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 18 กราฟเส้นแสดงสัญลักษณ์ของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว

ภาพที่ 19 กราฟเส้นแสดงสัญลักษณ์ของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น

ภาคผนวก ฉ

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บอกภาษา

1. คน "ลาว" จำนวน 20 คน

1.1 หมู่บ้านตาลกุด ตำบลโพนแพง

- 1) นางวิไล มหาเสนา อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 157 ม.3 บ้านตาลกุด ตำบลโพนแพง
- 2) นางนวล จุลนันท์ อายุ 53 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 73 ม.3 บ้านตาลกุด ตำบลโพนแพง
- 3) นางบุญชอบ พลสาขา อายุ 47 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 53 ม.3 บ้านตาลกุด ตำบลโพนแพง
- 4) นางสะอาด จุลนันท์ อายุ 53 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 88 ม.3 บ้านตาลกุด ตำบลโพนแพง
- 5) นางมอ อินาลา อายุ 52 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 164 ม.3 บ้านตาลกุด ตำบลโพนแพง

1.2 หมู่บ้านโนนสะอาด ตำบลอนนางหงส์

- 1) นางเหมืองทอง กงวิรัตน์ อายุ 60 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 191 ม.8 บ้านโนนสะอาด ตำบลอนนางหงส์
- 2) นางลำพร บุญเรือง อายุ 51 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 50 ม.8 บ้านโนนสะอาด ตำบลอนนางหงส์
- 3) นางทองวาด กิจจินดา อายุ 52 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 205 ม.8 บ้านโนนสะอาด ตำบลอนนางหงส์
- 4) นางลมเย็น มาตย์คม อายุ 49 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 47 ม.8 บ้านโนนสะอาด ตำบลอนนางหงส์
- 5) นางกองพัน มะคำ อายุ 51 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 71 ม.8 บ้านโนนสะอาด ตำบลอนนางหงส์

1.3 หมู่บ้านนาแก ตำบลอนนางหงส์

- 1) นางสมจิต ศรีมณีรัตน์ อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 125 ม.1 บ้านนาแก ตำบลอนนางหงส์
- 2) นางแป แสนกง อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 153 ม.1 บ้านนาแก ตำบลอนนางหงส์
- 3) นางคำแพง แก้วคำแจ้ง อายุ 60 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 41 ม.1 บ้านนาแก ตำบลอนนางหงส์
- 4) นางเหมียน อูรัง อายุ 50 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 51/23 ม.1 บ้านนาแก ตำบลอนนางหงส์
- 5) นางสุกั ศรีมณีรัตน์ อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 38 ม.1 บ้านนาแก ตำบลอนนางหงส์

1.4 หมู่บ้านหมื่นหย่อน ตำบลแสนพัน

- 1) นางอุ๋นใจ คงกระพัน อายุ 62 ปี การศึกษา ป.1 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 148 ม.3 บ้านหมื่นหย่อน ตำบลแสนพัน
- 2) นางสีอำพร ยอดสุบรรณ์ อายุ 50 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 137 ม.3 บ้านหมื่นหย่อน ตำบลแสนพัน
- 3) นางแปง พรหมมา อายุ 60 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 36 ม.3 บ้านหมื่นหย่อน ตำบลแสนพัน
- 4) นางเดียม รักเสมอใจ อายุ 65 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 39/3 ม.3 บ้านหมื่นหย่อน ตำบลแสนพัน
- 5) นางโสภา ธิสุทอน อายุ 54 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 64 ม.3 บ้านหมื่นหย่อน ตำบลแสนพัน

2. คน "ญ้อ" จำนวน 15 คน

2.1 หมู่บ้านดงป่ายูง ตำบลนาถ่อน

- 1) นางแก่นจันทร์ ลนลา อายุ 52 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 1 ม.9 บ้านดงป่ายูง ตำบลนาถ่อน
- 2) นางจันทย์ อุ่นทรัพย์ อายุ 49 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 50 ม.9 บ้านดงป่ายูง ตำบลนาถ่อน

- 3) นางคำผาน โสมงาม อายุ 50 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 49 ม.9 บ้านดงป่ายูง ตำบลนาถ่อน
- 4) นางสีทน ลาหา อายุ 64 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 60 ม.9 บ้านดงป่ายูง ตำบลนาถ่อน
- 5) นางอุดม ติวงษ์ อายุ 61 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 22/1 ม.9 บ้านดงป่ายูง ตำบลนาถ่อน

2.2 หมู่บ้านดอนนางหงส์ ตำบลดอนนางหงส์

- 1) นางศรีเวฬุ พรหมน้อย อายุ 50 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 15 ม.4 บ้านดอนนางหงส์ ตำบลดอนนางหงส์
- 2) นางเพยอม อินทวงค์ อายุ 50 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 79 ม.4 บ้านดอนนางหงส์ ตำบลดอนนางหงส์
- 3) นางชิ้นแก้ว แสนคะ อายุ 48 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 43 ม.4 บ้านดอนนางหงส์ ตำบลดอนนางหงส์
- 4) นางเจนศรี ทองอ่อน อายุ 57 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 25 ม.3 บ้านดอนนางหงส์ ตำบลดอนนางหงส์
- 5) นางประสพสุข ขนดัลลอย อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 82 ม.3 บ้านดอนนางหงส์ ตำบลดอนนางหงส์

2.3 หมู่บ้านกุดฉิม ตำบลกุดฉิม

- 1) นางกองหิน กุลภา อายุ 57 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 13 ม.2 บ้านกุดฉิม ตำบลกุดฉิม
- 2) นางคำดี พลเชียงขวาง อายุ 55 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 69/44 ม.2 บ้านกุดฉิม ตำบลกุดฉิม
- 3) นางเกษแก้ว จันทะ อายุ 46 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 29 ม.2 บ้านกุดฉิม ตำบลกุดฉิม
- 4) นางสมถวิล พึ่งตา อายุ 55 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 149 ม.2 บ้านกุดฉิม ตำบลกุดฉิม
- 5) นางประมวล อรรคนิตย์ อายุ 52 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 105 ม.1 บ้านกุดฉิม ตำบลกุดฉิม

3. คน "ผู้ไท" จำนวน 10 คน

3.1 หมู่บ้านโพนแพง ตำบลโพนแพง

- 1) นางสาวพิศ สุริยนต์ อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 80 ม.1 บ้านโพนแพง ตำบลโพนแพง
- 2) นางอุตมรัตน์ อินาธา อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 134 ม.1 บ้านโพนแพง ตำบลโพนแพง
- 3) นางสาวน อินาธา อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 142 ม.1 บ้านโพนแพง ตำบลโพนแพง
- 4) นางลัดดาวลัย อินาธา อายุ 49 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 134 ม.1 บ้านโพนแพง ตำบลโพนแพง
- 5) นางหนูถิน อินาธา อายุ 60 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 29/11 ม.1 บ้านโพนแพง ตำบลโพนแพง

3.2 หมู่บ้านแสนพันทุ่ง ตำบลแสนพัน

- 1) นางลีนสถิตย์ สีดา อายุ 46 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 7 ม.2 บ้านแสนพันทุ่ง ตำบลแสนพัน
- 2) นางดำรงค์ วังพระราช อายุ 45 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 24 ม.2 บ้านแสนพันทุ่ง ตำบลแสนพัน
- 3) นางท้าวคำ เจริญสุข อายุ 48 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 8 ม.2 บ้านแสนพันทุ่ง ตำบลแสนพัน
- 4) นางไบโลม ยี่สุน อายุ 49 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 179 ม.2 บ้านแสนพันทุ่ง ตำบลแสนพัน
- 5) นางไอลัน ไสตะภา อายุ 47 ปี การศึกษา ป.4 อาชีพ ทำนา
อยู่บ้านเลขที่ 88 ม.2 บ้านแสนพันทุ่ง ตำบลแสนพัน

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวพิณรัตน์ อัครวัฒนากุล เกิดเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2514 ที่อำเภอ
กุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการ
ประถมศึกษา วิชาโทภาษาอังกฤษ จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2535 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญา
มหาบัณฑิตที่ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน
ปีการศึกษา 2538

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย